

# زمان تغییر فرا رسیده است!

هانس هوگروورست (Hans Hoogervorst)، رئیس هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری (IASB)، طی سخنرانی در نشست سازمان حسابداری اروپا در شهر بروکسل بلژیک که در ۱۸ سپتامبر ۲۰۱۷ برگزار شد، دیدگاه‌های خود را درباره این مسئله که گزارش‌های مالی چگونه همواره تکیه‌گاه اصلی سرمایه‌گذاران در ارزیابی شرکت هستند، با حاضران در میان گذاشت. در ضمن خاطر نشان کرد که گزارشگری مالی و فعالیت هیئت باید تکامل یابد تا اطمینان حاصل شود که استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی (IFRS)، همواره نیازهای مشارکت‌کنندگان بازار را تأمین می‌کنند.

ترجمه: زهرا نخبه‌فلاح

### مقدمه

از سازمان حسابداری اروپا تشکر می‌کنم که فرصت سخنرانی درباره آینده گزارشگری بنگاه را در اختیارم گذاشت. گزارش «نکته‌های اصلی و بیشتر» آن سازمان از سال ۲۰۱۵، یکی از اسناد مستدل درباره آینده گزارشگری گسترده‌تر است که آدم را به فکر می‌اندازد. محتوای آن به من کمک کرد تا افکارم را در مورد چالش‌هایی که هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری و جامعه گزارشگری گسترده‌تر با آن مواجه است، شکل دهم. اکنون می‌خواهم این افکار را با شما به اشتراک بگذارم.

می‌خواهم با مثالی ملموس شروع کنم که نشان می‌دهد صورتهای مالی شرکتها، منبع تمامی اطلاعات برای سرمایه‌گذاران نیستند. شرکت خودروسازی تسلا (Tesla) از زمان عرضه عمومی سهام در سال ۲۰۱۰، هفت میلیارد دلار زیان نقدی دیده است. سرمایه‌گذاران، ریسک کاهش ارزش سهام خود را تجربه کردند؛ با این حال، ارزش بازار آنها به ۵۰ میلیارد دلار رسید. تسلا از نظر ارزش بازار از جنرال موتورز (General Motors) پیشی گرفت. اگرچه، جنرال موتورز بیش از ۱۰۰ برابر تسلا فروش داشته و خیلی سودآور است.

این داده‌های درخور توجه، نشان می‌دهند که سرمایه‌گذاران برای اتخاذ تصمیم‌های سرمایه‌گذاری خود، فقط به سود گزارش شده و ترازنامه نگاه نمی‌کنند. مشخص است که سرمایه‌گذاران امید زیادی به آینده تسلا دارند. امید آنها بر مبنای داراییهای نامشهود شرکت است: مهارت فنی و الگوی کسب‌وکار آن که ترکیبی از تولید خودروهای برقی و باتریهاست. این داراییهای نامشهود در ترازنامه نشان داده نمی‌شوند، بنابراین در مورد شرکت تسلا، اعداد موجود در صورتهای مالی به احتمال نقش محدودی در ارزیابی ارزش بازار فعلی شرکت دارند.

## International Accounting Standards Board

تسلا ممکن است یک مورد غیرعادی باشد؛ اما روند افزایش شکاف میان ارزش دفتری و ارزش بازار شرکتها را نشان می‌دهد. این موضوع با توجه به نقش فزاینده فناوری و داراییهای نامشهود در اقتصاد جهانی، شاید تعجببرانگیز نباشد؛ اما بیانگر چه مفهومی درباره مربوط بودن گزارشگری مالی است؟

تحولهای زیادی در دنیای گزارشگری وجود دارد. شرکتها اطلاعات غیرمالی بیشتری، به‌ویژه درباره مسائل زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری<sup>۱</sup> تهیه می‌کنند و به دنبال مخاطبانی گسترده‌تر نسبت به تنها سرمایه‌گذاران هستند. روند گسترده‌تر دیگری که مشاهده شده، افزایش دسترسی به داده‌های دیجیتالی و پیدایش هوش مصنوعی است تا بتواند انبوه بزرگی از داده‌ها را کاوش کند. این پیشرفت‌ها فرصت‌سازند، اما باعث سردرگمی و اضطراب نیز می‌شوند. با توجه به تمام این اطلاعاتی که درخواست و ارائه می‌شوند، آیا اکنون قادر به درک کامل وضعیت خواهیم بود؟ آیا مشکل اضافه بار اطلاعاتی و افشا، بزرگ و بزرگتر نشده است؟ آیا مربوط بودن گزارشگری مالی، کم و کمتر نشده است؟ آینده برای تدوین‌کنندگان استانداردهای حسابداری و در واقع برای حرفه حسابداری، دربردارنده چه چیزی است؟

### آرام باشید و ادامه دهید

اولین پاسخ من به همه این پرسشها این است که باید آرام باشیم و ادامه دهیم. در اصل، نگران نیستیم که مربوط بودن گزارشگری مالی در معرض خطر است.

اول اینکه، چون گزارشگری مالی در درجه اول گذشته‌نگر است (به‌طور قطع این‌طور است ولی نه به‌طور انحصاری)، عینی‌ترین شواهد از عملکرد شرکت را نشان می‌دهد. برای شرکت‌های بالغ، صورت سودوزیان مقایسه‌پذیرترین منبع اطلاعاتی برای سرمایه‌گذاران است و تنها ارزش تأییدکنندگی ندارد؛ همچنین، نقطه شروع اساسی برای هرگونه پیش‌بینی درباره جریانهای نقدی آینده است. این چیزی است که در حال حاضر وجود دارد و مطمئنم در ۱۰ سال آینده هم چنین باشد.

صورت‌های مالی همیشه ابزار مهم بررسی واقعیت باقی می‌مانند. طی دوران حباب دات کام (حباب شرکت‌های اینترنتی) در ابتدای قرن، نسبت بالای قیمت سهام به سود، در شرکت‌های نوپای اینترنتی که بسیار هم نامعقول بود، به تردیدهای درستی دامن زد که بعدها توجیه شدند. این روزها، نگرانی مشابهی درباره ارزشگذاری غولهای فناوری در دره سیلیکون بیشتر شده است. در نهایت، تمام ارزش آفرینی باید از طریق صورتهای مالی نشان داده شود. اگر این مسئله خیلی طول بکشد، صورت سودوزیان نشان می‌دهد که داراییهای نامشهود شرکت شاید دود شده و به هوا و به احتمال به مریخ رفته باشد.

دوم اینکه، هرچه اطلاعات بیشتری ارائه شود، نیاز بیشتری به مقایسه‌پذیر بودن، استانداردسازی و کنترل کیفیت وجود خواهد داشت. استانداردهای حسابداری قصد دارند براساس اصول اقتصادی صحیح به این هدف دست یابند. فقط به تنوع کنونی روشهای حسابداری برای فعالیتهای بیمه فکر کنید. هیچ هوش مصنوعی در جهان قادر به درک اطلاعاتی نخواهد بود که در بیشتر موارد به‌طور ذاتی ناقص است. به همین دلیل، داده‌های بزرگ و هوش مصنوعی را چالشی برای مربوط بودن استانداردهای حسابداری در نظر نمی‌گیرم. آنها ممکن است اطلاعات مکمل مفیدی را در زمان کمتر ارائه دهند، اما جایگزین صورتهای مالی نخواهند شد.

به خاطر این دلایل، مطمئنم که صورتهای مالی همچنان تکیه‌گاه اصلی سرمایه‌گذاران در ارزیابی شرکت باقی می‌مانند. این نتیجه‌گیری ممکن است آسودگی خاطری به‌همراه داشته باشد، اما باید از خود راضی بودن را از خود دور کنیم. زمان تغییر و سازگاری برای همه از جمله هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری، فرا رسیده است.

## International Accounting Standards Board

### تبادل بهتر اطلاعات در گزارشگری مالی

اولین کاری که هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری باید انجام دهد، تقویت مربوط بودن خود گزارشگری مالی است. همانطور که بیشتر شما می‌دانید، موضوع محوری مبحث کنونی، تبادل بهتر اطلاعات در گزارشگری مالی است. مبحث تبادل بهتر اطلاعات، قصد دارد اثربخشی تبادل اطلاعات صورتهای مالی را بهبود بخشد. ما در حال ادامه فعالیت خود در خصوص افشا، ارائه رهنمود درباره قضاوت‌های بااهمیت و تدوین اصول عمومی افشا هستیم. این موضوع باید به شرکتها کمک کند از آشفتگی اجتناب و افشای خود را معنادارتر کنند.

بخش محوری مبحث تبادل بهتر اطلاعات، نگاهی تازه به صورتهای مالی اساسی خواهد داشت که آنها را گزارشگری عملکرد می‌نامیم. سرمایه‌گذاران خواستار تفکیک بیشتر، ردیفهای اضافی، و به احتمال جمعهای فرعی هستند که اطلاعات بیشتری درباره عملکرد شرکت به آنها ارائه دهد. باید ساختار بهتر و بیشتری برای صورت سودوزیان و صورت جریان وجوه نقد ارائه دهیم. نتیجه کار باید تهیه صورتهای مالی با قالب بهتر باشد که اطلاعات بهتری را ارائه می‌دهند؛ بدون اینکه سرمایه‌گذاران مجبور باشند به یادداشتهای همراه مراجعه کنند.

همچنین، صورتهای مالی اساسی با قالب بهتر باید سبب تسهیل گزارشگری دیجیتال شوند. این موضوع مرا به عنصر سوم تبادل بهتر اطلاعات می‌رساند که به ماهیت در حال تغییر استفاده از اطلاعات مالی می‌پردازد. سرمایه‌گذاران بیش از پیش از روشهای الکترونیکی تحلیل اطلاعات مالی استفاده می‌کنند که اغلب به وسیله تجمیع‌کنندههای داده‌ها تهیه می‌شوند. به منظور ارتقای کیفیت داده‌هایی که به صورت الکترونیکی تهیه شده‌اند، بنیاد استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی باید به تدوین دانشنامه خود ادامه دهد.

دانشنامه استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی، هم‌اکنون از سوی طیف گسترده‌ای از مشارکت‌کنندگان بازار و مقررات‌گذاران استفاده می‌شود و در آستانه پیشرفت ناگهانی جدیدی است. سازمان بورس و اوراق بهادار امریکا به تازگی استفاده از دانشنامه استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی در تهیه گزارش شرکت‌های خارجی را الزامی کرده است. **سازمان اوراق بهادار و بازارهای اروپا (ESMA)** درصد انجام همین کار در اروپاست؛ پیشنهادی که به نظر می‌رسد از سوی ذینفعان قدرتمند این سازمان حمایت شود.

فکر می‌کنم این پیشرفت‌ها ممکن است در بهبود دسترسی به اطلاعات مالی دیجیتال به سرمایه‌گذاران کمک کنند. افزون بر این، ممکن است به بهبود کیفیت اطلاعات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در اطلاعات ارائه‌شده از سوی برای مثال تجمیع‌کنندههای داده‌ها، کمک کنند. در عوض، وقتی ثبت گزارشها در مراجع نظارتی دیجیتالی شوند، اطلاعات بسیاری زیادی از نحوه استفاده از استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی در عمل در اختیار افراد قرار می‌گیرد. باز خورد ناشی از گزارشهای ثبت شده نزد مراجع نظارتی، اطلاعاتی را برای مثال درباره تصمیمهای مربوط به قالب‌بندی به ما می‌دهد که باید در پروژه بهبود صورتهای مالی اساسی، استفاده شود.

گام چهارمی که هیئت استانداردها باید بردارد، این است که به تهیه‌کنندگان صورتهای مالی رهنمودهای بیشتری در مورد چارچوب تهیه صورتهای مالی ارائه دهد. این رهنمودها باید شرکتها را قادر سازد تا راهبرد خود را برای ارزش آفرینی در درازمدت، بهتر توضیح دهند.

هیئت استانداردها همواره بر این امر واقف بوده که گزارشگری مالی، محدودیتهایی دارد. در چارچوب نظری مان گفتیم که گزارشهای مالی با مقاصد عمومی برای نشان دادن ارزش یک شرکت طراحی نشده‌اند و کاربران نیز برای برآوردهای خود به دیگر منابع اطلاعاتی نیاز دارند.

## International Accounting Standards Board

### گزارشگری یکپارچه

آگاهی ما از محدودیت‌های گزارشگری مالی، یکی از دلایلی است که سبب شده هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری، بیانیه غیرالزامی **رویه حرفه‌ای هیئت درباره تفسیر مدیریت (MCPS)** را در سال ۲۰۱۰ منتشر کند. این بیانیه مدیریت را تشویق می‌کند تا چارچوبی برای صورتهای مالی فراهم کند. همچنین، مدیریت را تشویق می‌کند درباره ماهیت کسب‌وکار، هدفها و راهبردهای آن، منابع اصلی مالی و غیرمالی، ریسکهای اصلی مالی و عملیاتی، تجاری، راهبردی، شاخصهای عملکرد و اطلاعاتی درباره چشم‌اندازهای آینده شرکت، گزارش کند. در اصل، این بیانیه ما اولین اقدام هیئت در راستای گزارشگری یکپارچه بود؛ زیرا تمام عناصر اطلاعاتی که در آن ذکر شده از اجزای مهم گزارشگری یکپارچه‌اند. تفسیر مدیریت، شرکت را قادر می‌سازد تا راهبرد خود برای ارزش‌آفرینی درازمدت را شرح دهد که اساس چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه است.

تفسیر مدیریت، همچنین مبنایی مناسب برای شرکتها به منظور توضیح و تشریح داراییهای نامشهودی است که برای الگوی کسب‌وکار آنها ضروری‌اند. بازارهای سرمایه نیازمند اطلاعاتی درباره این موضوع هستند که چگونه منابع نامشهود شرکت در چارچوب راهبرد شرکت، مدیریت می‌شوند.

اما اندازه‌گیری و نبود قطعیت خروجی داراییهای نامشهود، موانع بزرگی در راستای کمی‌سازی آنها به صورت قابل‌اتکا هستند و خواهند بود. حتی هنگامی که داراییهای نامشهود ارزش انکارناپذیری دارند، موجودیت آنها ممکن است کم‌دوام باشد. به سرنوشت برخی از شرکتها تلفن همراه در گذشته نگاه کنید؛ فناوریهای به‌ظاهر غیرقابل‌انکارشان به تفریب یک‌شبه نابود شدند. به این دلایل، بخش توضیحی گزارش شرکتها، به جای صورتهای مالی، به احتمال زیاد بهترین مکان برای بررسی داراییهای نامشهود است.

پس از انتشار تفسیر مدیریت در سال ۲۰۱۰، جهان پیشرفت کرده است. سرمایه‌گذاران بیشتر به دنبال گزارشگری یکپارچه‌ای هستند که بر ارزش‌آفرینی در درازمدت تمرکز کند و بر ارتباط، برای نمونه درباره چگونگی تأثیر پیشرفت‌های بیرونی بر راهبرد شرکت، بیشتر تأکید داشته باشد. چند سند مهم تهیه شده‌اند که فکر کردن به گزارشگری یکپارچه را بیشتر گسترش داده‌اند. می‌خواهم به «رهنمود گزارش راهبردی» که از سوی **شورای گزارشگری مالی انگلستان (FRC)** تدوین شده است و البته چارچوب گزارشگری یکپارچه، اشاره کنم.

روشن است که افراد روزبه‌روز آگاهتر می‌شوند که محدودیت‌های زیست‌محیطی و اجتماعی بر ارزش‌آفرینی در درازمدت تأثیرگذارند. تشکیل گروه ویژه افشای مالی مرتبط با آب‌وهوا از سوی **هیئت ثبات مالی (FSB)**، نمونه درخور توجهی از این روند است. بیانیه حرفه‌ای ما درباره گزارش تفسیری مدیریت، در زمینه این مسائل سکوت کرده است.

اینها دلایلی‌اند که نشان می‌دهند چرا هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری در حال بررسی این مسئله است که آیا باید پروژه‌ای برای به‌روزرسانی این بیانیه به منظور انعکاس پیشرفتهای جدید انجام پذیرد؛ فکر می‌کنم دلایلی برای انجام این کار وجود دارند؛ به خصوص در موقعیت خوبی هستیم تا مطمئن شویم که بین گزارشهای مالی و اطلاعات غیرمالی، تناسب و ارتباط خوبی وجود دارد. بر این باوریم که این ارتباط برای موفقیت گزارشگری یکپارچه ضروری است.

## International Accounting Standards Board

### گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری

اکنون به آخرین بخش سخنرانی می‌رسم که به گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری اختصاص خواهد یافت. در باقیمانده سخنرانی، همچنین به گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری به‌عنوان گزارشگری پایداری اشاره خواهیم کرد؛ زیرا به‌نظر می‌رسد که روش رایجی در بازار است. هرچند که می‌دانم تعاریف گوناگونی از گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری و نیز گزارشگری پایداری وجود دارد.

گزارش «نکته‌های اصلی و بیشتر»، بیان می‌کند که گزارشگری پایداری در سال‌های اخیر چگونه رشدی تصاعدی داشته است. در واقع، بیشتر افزایش حجم گزارش‌های سالانه به‌دلیل گزارش‌های گسترده زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری است. حدود یک‌سوم ابزار گزارشگری پایداری، اختیاری‌اند؛ در حالی که به‌تقریب دوسوم از سوی مقام‌های دولتی (به‌طور عمده ملی) الزامی‌اند. مخاطبان گزارشگری پایداری، از گزارشگری مالی گسترده‌ترند؛ حتی شاید شامل کل جامعه باشد. استانداردهای زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری موارد متنوع زیادی را پوشش می‌دهند: از حقوق بشر و شرایط کاری گرفته تا مسائل بسیار فنی مانند انتشار گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌ها.

از تفاوت‌های گزارشگری یکپارچه و مالی این است که بخش عمده گزارشگری پایداری در درجه اول بر تأثیرهای برون‌سازمانی عملکرد شرکت تمرکز دارند و هدف آن، گزارش ارزش ایجادشده (یا از بین رفته) به‌وسیله شرکت در موارد عمومی مانند محیط‌زیست یا رفاه اجتماعی است. الزام‌های گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری، اغلب درصدد جذب شرکتها برای انجام وظایف به‌صورت مسئولانه و در نظر داشتن اکثر کالاهای عمومی است. گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری حتی می‌تواند به‌صورت مستقیم با سیاست‌گذاری عمومی مرتبط باشد؛ برای مثال، برای طرح تجاری حقوق انتشار گازهای گلخانه‌ای، گزارشگری قابل‌اتکا در خصوص انتشار کربن می‌تواند ضروری باشد.

گزارش «نکته‌های اصلی و بیشتر»، به‌درستی یادآور می‌شود که دنیای گزارشگری پایداری با قابلیت مقایسه جهانی و مشابه آنچه در دنیای گزارشگری مالی وجود دارد، ارائه نمی‌شود. گزارش، خواستار «رهبری قاطع» به‌منظور تشکیل یک استاندارد‌گذار بین‌المللی است و حتی این پرسش را مطرح می‌کند که آیا هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری به‌عنوان تدوین‌کننده مشهور استانداردهای بین‌المللی، باید حداقل بخشی از این رهبری را برعهده بگیرد یا خیر؟

با این تفسیرها، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری چه کاری ممکن است انجام دهد؟

### هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری و گزارشگری گسترده‌تر بنگاه

اجازه دهید ابتدا یادآوری کنم به‌رغم تفاوت‌های موجود در محور توجه و مأموریت، دنیای گزارشگری مالی و گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری، به‌طور کامل جدا نیست. تعدادی از سازمانها، به‌ویژه هیئت استانداردهای حسابداری پایداری و هیئت استانداردهای افشای آب‌وهوا، استانداردهای خود را به‌طور خاص برای پاسخگویی به نیازهای سرمایه‌گذاران تدوین می‌کنند. با توجه به افزایش حساسیت سرمایه‌گذاران به مسئولیت اجتماعی و پایداری زیست‌محیطی، این مسائل تأثیر روزافزونی بر ارزیابی و سودآوری آینده شرکت دارند. تا جایی که پای این موارد در میان است، تفسیر مدیریت یا گزارش یکپارچه باید این عوامل را در نظر بگیرند. این چیزی است که هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری ممکن است در به‌روزرسانی بیانیه رویه حرفه‌ای تفسیر مدیریت پوشش دهد.



## International Accounting Standards Board

دوم اینکه، هیئت عضوی از **گفتمان گزارشگری بنگاه (CRD)** است که رئیس کنونی آن، همکار سابق من **یان مکینتاش (Ian Mackintosh)** است و در صدد بهبود همکاری و هماهنگی میان اعضای خود است. طرح واقعی و امیدوارکننده گفتمان گزارشگری بنگاه، پروژه‌ای به منظور هم‌راستا کردن معیارهای مرتبط با آب‌وهوا در سازمانهای عضو این نهاد- مؤسسه حفاظت از محیط زیست **سی‌دی پی (CDP)**، **هیئت استانداردهای حسابداری پایداری (SASB)**، **سازمان گزارشگری جهانی (GRI)** و **هیئت استانداردهای افشای آب‌وهوا (CDSB)** است.

با وجود این، فکر نمی‌کنم هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری آماده باشد تا به‌طور مستقیم وارد حوزه گزارشگری پایداری شود. تمرکز ما بر گزارشگری مالی برای مشارکت‌کنندگان بازار سرمایه، به‌شدت در تاروپود وجودی ما رسوخ کرده است؛ به‌گونه‌ای که گسترش مخاطبان و گستره کار ما، به‌احتمال زیاد منجر به از دست دادن تمرکز و هویت مان خواهد شد. افزون بر این، اقتصاد حوزه اصلی شایستگی ماست. گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری به گروه‌های ذینفع گسترده‌تر، نیازمند تخصصی است که ما آن را نداریم.

اگر می‌خواهیم نظم و ترتیب بیشتری را در دنیای پرهرج‌ومرج گزارشگری گسترده‌تر بنگاه ایجاد کنیم، همه باید به‌روشنی تعریف کنیم که مسئولیتها و صلاحیت‌هایمان چیست. اگر همه سعی کنیم هر کاری انجام دهیم، به‌احتمال نتیجه این خواهد بود که هیچ کاری درست انجام نمی‌شود.

اگر هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری در درجه اول مسئول این کار نباشد، چه کسی پس از آن باید مسئولیت هماهنگ‌سازی الزامهای زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری را برعهده بگیرد و سعی کند از اضافه‌بار اطلاعاتی جلوگیری کند؟ از آنجا که بسیاری از بخشهای گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری با هدفهای سیاستگذاری عمومی مرتبط است، معتقدم مقامهای دولتی بهتر می‌توانند برای هماهنگی تلاش کنند. اتحادیه اروپا طی اقدامی جسورانه استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی را به استانداردی بین‌المللی تبدیل کرد. حتی با توجه به حساسیت سیاسی بیشتر به گزارشگری پایداری، اقدام سیاسی مشخص در این زمینه از اهمیت بیشتری برخوردار است.

با این حال، باید سریع اعتراف کنم که دستیابی به این امر بسیار دشوار خواهد بود. تنوع گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری، بیشتر از گزارشگری مالی است و گروه بسیار متنوع‌تری از ذینفعان دارد؛ حتی در میان مقامهای دولتی. حساسیت سیاسی قابل‌درک آن نیز سبب آسان‌تر شدن کارها نمی‌شود. در مجموع، راه هماهنگی بین‌المللی به‌احتمال طولانی، پیچیده و سخت است. به‌عنوان شروع، عاقلانه است که مقامهای دولتی به افزایش تنوع و (اضافه‌بار احتمالی اطلاعاتی) الزامهای گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری ادامه ندهند. ایجاد تعداد زیادی الزام، منجر به کاهش سریع اثر حاشیه‌ای می‌شود. همچنین، عاقلانه است که انتظارات غیرواقعی از گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری نداشته باشیم. گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری خوب است؛ اما اقدام مستقیم سیاست‌گذاری عمومی، اغلب بهتر و مؤثرتر است.

اجازه دهید مثالی بزنم: تولیدکنندگان نوشیدنی در گزارشگری پایداری خود بسیار مشتاقند که نشان دهند چگونه سعی می‌کنند مشتریان خود را به کاهش مصرف مواد قندی و به اتخاذ سبک زندگی فعال‌تر، متقاعد کنند. با وجود این، چنین چیزی این صنعت را از مذاکره در برابر وضع مالیات بر مواد قندی متوقف نخواهد کرد؛ امری که به‌احتمال، بسیار مؤثرتر است. گاهی اوقات، گزارشگری زیست‌محیطی، اجتماعی و راهبری، بیشتر به روابط عمومی می‌پردازد تا به محتوا.



## International Accounting Standards Board

مثال دیگری که به ذهنم می‌رسد، مثال فروشگاهی زنجیره‌ای است که در واقع به گزارشگری پایداری متعهد است. به‌رغم این تعهد، کیسه‌های خرید پلاستیکی برای سالهای زیادی در محیط زیست می‌ماند. کاری که انجام شد، یک تصمیم ساده سیاسی بود که سوپرمارکت‌ها را مجبور به پرداخت هزینه ۵ سنت برای کیسه‌های پلاستیکی کرد که سبب کاهش مصرف آنها به میزان ۸۵ درصد شد؛ خیلی ساده و بسیار مؤثر.

در پایان، نصف دیواره بزرگ مرجانی در حال حاضر از بین رفته و طی ۱۵ سال آینده به‌طور کامل از بین می‌رود. خوب است که گروه بیست (G20) از هیئت ثبات مالی بخواهد تا درباره افشای اطلاعات مربوط به آب‌وهوا کاری انجام دهد. اما به اطمینان، برای جلوگیری از پیامدهای فاجعه‌بار تغییرهای آب‌وهوایی، به اقدامهای مؤثرتری از سوی سیاستمداران خود نیاز داریم.

برای رسیدگی به مسائل بزرگ زیست‌محیطی عصر حاضر، باید پیامدهای خارجی زیانبار فعالیت‌های اقتصادی به‌طور کامل از طریق پرداخت مالیات در قیمت آنها لحاظ شود. قیمت مناسب، چنین فعالیت‌هایی را کاهش داده و توسعه جایگزین‌های پاکیزه‌تر را تشویق می‌کند.

قیمت‌گذاری مناسب پیامدهای برون‌سازمانی نیز به این معنی است که گزارشگری مالی منظم، بیشتر منعکس‌کننده فعالیت‌های تجاری پایداری می‌شود. مالیات نفت سفید باعث می‌شود گزارش‌شهای مالی صنعت حمل‌ونقل هوایی، منعکس‌کننده هزینه‌های واقعی پرواز باشد. مالیات واقع‌بینانه کربن باعث می‌شود که نتایج مالی صنایع دودکشدار، منعکس‌کننده بهای تمام‌شده واقعی محصولات خود باشد. داراییهای متروک به‌سرعت مشمول کاهش ارزش طبق استانداردهای بین‌المللی گزارشگری می‌شوند. بدین ترتیب گزارشگری مالی به گزارشگری پایداری تبدیل می‌شود.

### سخنان پایانی

متأسفانه، جهان ایده‌آل هنوز بسیار دور است؛ در عین حال، باید بهترین را در دنیای ناقص گزارشگری بنگاه، بسازیم. هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری آماده است تا با افزایش اثربخشی تبادل اطلاعات صورتهای مالی، تسهیل استفاده الکترونیکی از داده‌های مالی و ترویج گزارشگری یکپارچه، با دنیای در حال تغییر گزارشگری بنگاه سازگار شود. امیدوارم که تلاش امروز روشن کرده باشد که این هیئت برای ایجاد شفافیت کمی بیشتر در این دنیای ناقص، چه مواردی را ممکن است انجام دهد و چه مواردی را ممکن نیست انجام دهد.

### پانویس:

1- Environmental, Social and Governance (ESG)

### منبع:

Hoogervorst H., The Times, They Are A-Changin', www.ifrs.org, 2017